

Žalozpěv za padlého

1. Míval jsi bělostný šat,
na vlasech svých korunu's nosil,
a v očích smích, veselí,
když jsi mne na kolenou prosil.
Dnes cáry máš potrhané,
jsi už téměř úplně nahý.
Na kolenou neklečíš, nepřicházíš.

2. Míval jsi v ústech svých meč,
bez bázně vždycky jsi s ním sekal,
tvou největší radostí
bylo „služebníku dobrý“ slýchat.
Dnes však jsi klaun, bez moci,
světa kraj chodíš pro úsměvy.
Na kolenou neklečíš, nepřicházíš.

Tvé jméno mám vyryté
rezavým hřebem do svých dlaní.
Pro viny tvé pokryté
měl jsem je svojí vlastní krví.
Proč zlomil jsi srdce mé,
že už ti nestačím,
že chodit teď, v době zlé,
prý tě nenaučím.

3. Míval jsi zářící šat,
a každý den čistit ho's chodil,
každou poskvrnu světa
vždy jsi hned s odporem shodil.
Dnes ruce máš pokryté
špínou a kalem rovnou z pekla.
Na kolenou neklečíš, nepřicházíš.

4. Býval jsi přepevný sloup
a lidé chodili se dívat,
že to jde bez berliček
jenom se Spasitelem bývat.
Dnes nohy máš zmrzačené,
bez berlí neumíš se hýbat.
Na kolenou neklečíš, nepřicházíš.

| Tvé jméno mám... (×2)

